

[Jørgen Jørgensen.]

en direkte Beskatning, og jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Amby i, at den direkte Beskatning, der her foreslaas, skulde virke hæmmende og svækkende for Erhvervslivet. Det ærede Medlem Hr. Amby og hans Parti er af den Opfattelse, at de Penge, vi har Brug for, maa vi skaffe i væsentlig Grad gennem indirekte Beskatning, gennem en Beskatning, der lægges paa de nødvendige Livsforbrødenheder, og som rammer de Folk haardst, der har daarligst Mulighed for at betale. Det er et Standpunkt. Men hvis det ærede Medlem mener, at dette, ført igennem i sin Konsekvens, vilde være styrkende og fremmende for Erhvervslivet, saa vil han blive meget skuffet. Den direkte Beskatning i den Højde, vi har den nu, er efter min Mening ikke svækkende for Erhvervslivet. Vi ønsker naturligvis alle, at Skatterne skulde være mindre. Men vi kan ikke paa samme Tid opretholde de Funktioner, Samfundet har, og som vi mener er nyttige for den samlede Befolkning, og undgaa at udskrive Skatter. En Ekstraskat som den, her foreslaas, skal være og er en Ekstraskat — det er jo ikke en varig Beskatning paa det Grundlag, vi i Dag drøfter —, og den vil efter min Mening kun betyde, at den økonomiske Ulighed, som i disse Aar falder mange stærkt i Øjnene, hvor enkelte har bevaret meget betydelige Indkomster, paa samme Tid som andres Indkomster er gaaet langt ned, i høj Grad vil udlignes, hvis man gennemfører en Beskatning som den, der her er Tale om.

Jeg tror vedblivende, at der i Befolkningen vil være afgjort Tilslutning til det Synspunkt, at i de daarlige Tider, som vi lever under, maa de Folk, der ikke har mærket Tidens Vanskelighed, og som har bevaret deres Indkomster, og navnlig de, der har betydelige Indkomster, ogsaa give et betydeligt Bidrag til at opretholde de Funktioner, som Samfundet nu engang har for at støtte Erhvervslivet og Befolkningen i en vanskelig Tid.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at naar jeg talte om, at Skatteprocenten paa Landet, naar man regnede det rigtigt ud, laa langt højere, end man i Almindelighed regner med, og i Realiteten ikke laa lavere, end den gjorde i Byerne, saa har jeg dermed ikke sagt noget om, at Byerne var

styret, som de skulde være. For efter min Mening har Byerne langt større Indtægter og langt bedre Mulighed for at klare sig igennem, end man har under de daarlige Forhold paa Landet.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gav mig Ret i, at Forholdene i Aar var ringere ude paa Landet end i Fjor, men, sagde det ærede Medlem, vi skal alligevel bibeholde Forrentningsprocenten, for den falder igen til næste Aar. Det er jeg enig med det ærede Medlem i; men vi er i Aar kommet ind i en Situation, hvor Forrentningsprocenten er gaaet usædvanligt langt op, fordi man, ved at holde kunstigt igen paa Nyanskaffelseskontoen, paa Reparationskontoen, paa Køb af Kunstgødning, ved at lægge sin Bedrift om og ved at spare ogsaa paa Folkehold, saa at man har drevet Virksomhederne mere enkelt, har faaet Udgifterne bragt ganske unaturligt ned. Men samtidig indrømmes fra radikal Side, at Landbruget er daarligere stillet end i Fjor, hvis der ikke gennem en Lov gives ekstraordinært Bidrag til at holde Amtsskatterne nede netop i Aar, hvor vi har det saa daarligt.

Holstein: At Skatterne er alt for høje i Forhold til det erhvervende Samfunds Indtjeningsevne, vil den højtærede Finansminister godt indrømme, forstod jeg paa hans Udtalelse. Men, siger han, de er nødvendige paa Grund af den Finanspolitik, som den højtærede Regering fører. Men saa rejser sig jo det Spørgsmaal, om den Finanspolitik er nødvendig og lader sig opretholde, naar Erhvervenes Indtjeningsevne er saa ringe, som den er. Kan den Bevillings- og Udgiftspolitik, som den højtærede Regering fører, opretholdes med saa ringe, saa stadig aftagende Indtjeningsevne i det erhvervende Samfund? Vil det ikke blive nødvendigt inden for en overskuelig Tid for den højtærede Regering at bestemme sig enten til en Politik, som hæver og øger Indtjeningsevnen i det erhvervende Samfund, eller til en Politik, som nedsætter det offentlige Udgifter? Kan det være andet end et Tidsspørgsmaal, hvor længe den højtærede Regering ved Laan og øgede Skatter kan dække over den finansielle Misère, hvori dette Land i Virkeligheden befinder sig?

Den højtærede Finansminister vilde heroverfor sige, at den Valutapolitik, som den højtærede Regering har ført, har jeg som Medlem af Venstre været med til at sige god for. Jeg vil nu sige, at jeg tror ikke, der er ret mange i Venstre, som vil sige god for den Administration af Valuta-